

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

2 Obo 260/2007

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, zastúpený advokátom JUDr. M., proti žalovanému: **JUDr. P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu X., IČO: X., so sídlom SKP V., o určenie pravosti pohľadávky a o priznanie nákladov, na odvolanie C. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. novembra 2007 č.k. 7 Cbi 82/06-45, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. novembra 2007 č.k. 7 Cbi 82/06-45 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal C. náhradu nákladov za poskytnuté výkony a informačné služby v uplatnenej výške 744 Sk. V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca uplatnil žalobou zo dňa 27.6.2006 nárok na určenie pravosti pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní vedenej pod sp. zn. 1K 136/04 na Krajskom súde v Bratislave. Na zistenie skutočností potrebných pre rozhodnutie vo veci samej požiadal listom C. o výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov - akcií X.. C. požadovanú informáciu poskytol a za poskytnuté informácie vyúčtoval faktúrou č. 2007041717 súdu sumu 744 Sk v zmysle ust. § 110 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 4 zákona č. 566/2001 o cenných papieroch a v zmysle platného Cenníka služieb centrálného depozitára. V odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že vyzval centrálny depozitár na preukázanie výšky vynaložených nákladov za poskytnutie služby, ktorý ich výšku nepreukázal, a preto náklady tomuto nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu sa včas odvolal C., navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a priznať centrálnemu depozitáru náhradu za poskytnuté služby alebo uznesenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že poskytol na žiadosť súdu

informáciu, t.j. službu v súlade so všeobecne záväzným právnym predpisom, zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a to podľa ust. § 110 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 4, v zmysle ktorého je centrálny depozitár povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach súdu na účely občianskeho súdneho konania a za podanie správy patrí centrálnemu depozitárovi úhrada nákladov. Cena za poskytnutú službu bola fakturovaná v zmysle platného cenníka centrálného depozitára, ktorý bol schválený dozornou radou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie centrálného depozitára nie je dôvodné.

Podľa ust. § 128 O.s.p. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov.

Podľa ust. § 110 ods. 1, 4 zák.č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch centrálny depozitár, člen a obchodník s cennými papiermi je povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach podľa § 109 ods. 1 a) súdu na účely občianskeho súdneho konania. Za podanie správy podľa odseku 1 písm. a) patrí centrálnemu depozitárovi alebo členovi úhrada nákladov.

V zmysle citovaného ust. § 128 O.s.p. C. poskytol súdu prvého stupňa informáciu potrebnú pre rozhodnutie vo veci samej, ku ktorej účastníci nemajú prístup alebo ju nemôžu preukázať a má preto za oznámené skutočnosti potrebné pre konanie v občianskom konaní nárok na zaplatenie vecných nákladov. C. vecné náklady v návrhu na zaplatenie sumy 744 Sk špecifikoval ako poštovné náklady 25 Sk bez DPH a za informačné služby 600 Sk bez DPH, uplatnil teda sumu z titulu zaplatenia odmeny za poskytnutú informáciu podľa priloženého cenníka služieb, na ktorú odmenu nemá ako správne uviedol súd prvého stupňa zákonný nárok a vecné náklady na poštovné poplatky nepreukázal. Postavenie súdu je vo vzťahu k akciovej spoločnosti, ktorou uplatniť nároku bezpochyby je, iné. Ide o predstaviteľa jednej z troch mocí v štáte a to moci súdnej a jej osobitné postavenie vyžaduje aj osobitnú úpravu vo vzťahu k nej. Súd v občianskoprávnom konaní postupuje podľa Občianskeho súdneho poriadku, čo je stanovené už v jeho úvodnom ustanovení § 1. Z tohto dôvodu interné predpisy akciovej spoločnosti ako sú cenníky, ktoré aplikuje akciová spoločnosť na fyzické osoby a právnické osoby, ktorým poskytuje služby v predmete svojho podnikania, nemožno aplikovať na súd ako predstaviteľa štátnej moci. Tieto interné normy je potrebné upraviť

v súlade so zákonnou úpravou Občianskeho súdneho poriadku tak, aby zohľadňovali osobitné postavenie súdu, nakoľko interné predpisy súd nezaväzujú. Ustanovenie citovaného § 128 v spojení s § 125 O.s.p. zaväzuje každého v súdnom konaní, ak jeho postavenie v O.s.p. nie je osobitne upravené (účastníci, svedkovia, znalci a pod.). Pod vecné náklady možno zahrnúť hotové výdavky, teda náklady, ktoré ak by sa nenahradili boli by ujmu na majetku toho, kto je povinný súdu oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, zvlášť, keď tieto skutočnosti nemôže účastník oznámiť sám. Hotové výdavky nezahrňujú poplatky za poskytovanie služieb, ktoré tvoria časť príjmu subjektu v podnikateľskom prostredí. Preto výpočet osobných nákladov zamestnancov a fixných priamych nákladov v súvislosti s vykonanými službami nie sú pojmové ani obsahovo totožné s vecnými nákladmi tak ako to má na mysli citované ust. § 128 O.s.p. Takýmito nákladmi, okrem iných, sú poštovné poplatky, ktoré centrálny depozitár síce účtoval ale v konaní ich výšku nepreukázal. Názor súdu rovnakého stupňa vyjadrený v inom konaní aj keď s obdobnou problematikou nie je pre odvolací súd záväzný.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29.mája 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

